

JUNÁK - svaz skautů a skautek ČR, číslo: 5/2011 ročník: XXVI.

Lokali

Zpravodaj 35. střediska J. Rady, Praha 10

Téma čísla: Spánek

Trutnovský drak
Živá zahrada
Rozhovor se Žvejkem
...z takové dálky
...a další

Články ... Vyprávění ... Rozhovory ... informace ... zábava ... OS kluby

MILÍ ČTENÁŘI,

právě čtete úvodník posledního čísla Lokali roku 2011. Rok to byl barvitý a naditý událostmi. Vězte, že usilovnou snahou redakce bylo, je a bude, aby stejně barvitě a naditě bylo i Lokali. Děkujeme zde všem, kteří naši snahu podporují, ať to jsou stálí přispěvatelé, příležitostní pisatelé či jen spříznění čtenáři, kteří se třeba „jen“ ozvou dopisem. Děkujeme, bez vás by Lokali nebylo, čím je.

Pravidelně bývá dokonce naditě natolik, že vzniká přetlak a články se tlačí přes dvacet stránek, které jsou nám uloženy koncepcí. Ano, opravdu existuje koncepce Lokali schválená střediskovou radou a bezpečně uložená a hlídaná po zuby ozbrojenou bonsají. Řešíme pak těžkou volbu (znalci klasiky vzpomenu na tu Sofiiinu): krátit, odložit do dalšího čísla či přidávat stránky? Nebo slovy jiného klasika: Kam s ním?

Po těžkém rozvažování, hodném Šalamouna kráječícího dítě, jsme zvolili zlatou střední cestu a provedli všechny možnosti současně. Nuže, články, které se nevešly, jsou ku přečtení na stránkách <http://lokali.xf.cz> a pokud v příštích číslech zbude místo, otiskneme je. Jedná se o Obrázkový pozdrav bratra Člupka (najdi deset rozdílů) a výsledek minulých hlávoламů, zamyšlení bratra Midlocha, obrazová příloha ke stránkám o odboji a seznam plateb za rok 2011.

Z dalších článků v tomto čísle bych chtěl doporučit několik roverských zamyšlení na oblíbené téma

spánku. Dále si všimněte zápisů z obnovené činnosti 309. oddílu vlčat (a nově světlušek) Lišáci a rozhodně si přečtete představení Poměny, které by mohlo být ukazováno všem, kteří pochybují o smyslu Junáka.

A na závěr roku i úvodníku vám za redakci od Atriho až po Žabku přeji bohaté prožití svátků v kruhu blízkých a hodně světla do počátku nového roku 2012.

Tecklis

TÉMA: SPÁNEK

OBSAH ČÍSLA

- Výlet do Botanické zahrady
- Jednodenní výlet s pouštěním draků
- Skautská výprava z Prahy (Chodov) do Prahy (Strašnice)
- Lešany, aneb výprava do vojenského muzea
- Středisková výprava do Světic u Řičan
- Schůzka 309.
- Zahajovací výprava skautů do Kokořínska
- 28.říjen na Kladensku
- Oldskautský griliáš
- Podzimní výlet do Podkrkonoší na Trutnovsko
- Vzpomínka na četaře Arnošta Hrada
- Spánek
- OS hlásí
- 2. pokračování - po válce
- Živá zahrada
- Křížovka
- Z takové dálky...
- Povídání s...
- Pomněnka

PLÁNOVNÍK

4. 12. 2011

Mikulášské putování v Hostivařském lese

1. 1. 2012

Oldskautský novoroční výšlap (všichni srdečně zváni); sraz v 10.00 na konečné tram 14 + 25 u Vozovny Kobylisy. Trasa cca 4 km severní divočinou za hranicemi Prahy

2. – 5. 2. 2012

Střediskové hory v Liberci s možností lyžovat

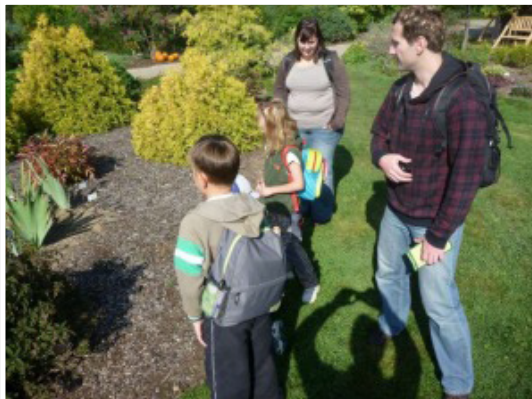
25. 2. 2012

Oslavy 50 let oddílu Střelka (akce pro veřejnost)

VÝLET DO BOTANICKÉ ZAHRADY

24. 9. 2011

BERUŠKA = JASMÍNKA

Kocour, Béňa, Aťa, Ondra, Dorotka, Beruška a další* šli v sobotu na výlet do botanické zahrady v Praze Troji. Viděli jsme kaktusy, zkamenělé dřevo s rybníkem, nad kterým létala vážka. Jedna z rostlin se jmenovala Jasminiáda. V jezírku plavaly oranžové ryby s bílou ocasní ploutví. Taky jsme šli na takové hudební hřiště, kde jsme hráli na dřevo. Celý den svítilo sluníčko a výlet se mi líbil.

* Kromě toho s námi šel ještě Gába.

JEDNODENNÍ VÝLET S POUŠTĚNÍM DRAKŮ

22. 10. 2011

KOCOUR

✓ sobotu ráno jsme se sešli u klubovny a odtud vyrazili směrem na nádraží Horní Měcholupy. Dál vlakem do Senohrab, kde jsme se setkali s vlčaty z 305. Pak už jsme vyrazili na menší okruh přes zříceninu Zlenice. Po cestě si zahráli několik her a na zpáteční cestě se zastavili na louce, kde jsme zkusili pouštět draky. Ale počasí nám moc nepřálo, takže více času draci strávili u země než v povětrí. Přesto to byl příjemně strávený den.

SKAUTSKÁ VÝPRAVA Z PRAHY (CHODOV) DO PRAHY (STRAŠNICE)

11. 11. - 12. 11. 2011

Miky, Alenka a někteří další mají první výpravu spojenou s legrací, výletem i trochu smutkem po maminkách.

Jak to prý probíhalo?

V klubovně měl Kocour dva počítače, na jednom se děti v pátek večer dívaly na pohádku na druhém na Asterixe a Obelixe. Večeře v duchu domácích krabiček proběhla bezvadně. Rozdělení míst na spaní bylo dle předpokladu – kdo spí doma dole, spí na výpravě nahoře. Před spaním trochu stesku po domově, ale to se tak trochu předpokládalo. Beňa zachraňoval, co se dalo.

A konečně sobotní ráno. Prý snídaně z domácích krabiček a štrudlík. Potom hraní, a protože sluníčko svítilo – hurá na výlet. Tramvají a busem směr Malá Chuchle. Cestou hry, tedy vlastně hry to nebyly, to byly totiž hry na úkoly. Malá ZOO a zvířátka jako orel, káně, veverka, srnka, prase divoké prý nebylo. K obědu opět domácí krabičky. To už je trochu podezřelé, protože už asi vážně nemohlo nic zbýt. Odpoledne po návratu teplá polívčička, nebo teplé nudličky, protože ty tu dobrou vodičku vypily? Byla i dobrůtka, lízátko od Sysla.

A na závěr balení a úklid. Nebýt Sovy, tak půlka věcí v batohu asi nebude. Někdo umyl nádobí, někdo zametal, někdo si hrál. A pak hurá na místo setkání s rodiči. Parádní skautský den. A tak to asi má být.

Přetlumočeno maminkou Mikyho Kyncla

Jednodenní výlet s přespáním začal 11. 11. Sešli jsme se v 17:00 na zastávce tramvaje Průběžná, kde na nás čekali Beňa, Kocour a Sova. Když jsme se rozloučili s rodiči, šli jsme pěšky do klubovny. Večer, hráli jsme hry a koukali na pohádky. Druhý den jsme jeli tramvají a autobusem na hřiště. Navštívili jsme také mini zoo.

Odpoledne jsme se vrátili do klubovny. K večeři jsme měli nudlovou polévku. Chvilí jsme si pohráli, pak jsme si zabalili věci a vydali se na zastávku, kde na nás čekali rodiče. Tím naše putování skončilo a už se těším na další.

Ondra

Sraz jsme měli na zastávce, pak jsme šli do klubovny, která byla v paneláku místo sklepa. Vybalili jsme si věci a řekli jsme si, kde kdo bude spát. Pak jsme vyndali večeři a navečeřeli se. Večer jsme hráli hry. Nakonec jsme si vybrali pohádky a Sysel nám je pustil a pak se šlo spát.

Druhý den jsme se nasnídali, měli jsme kakao a štrůdl, pak jsme se sbalili a šli jsme na výlet. Šli jsme hledat poklad a po cestě jsme se stavili na hřišti. Viděli jsme ovečku, bílého páva a barevného páva, lištičky, bílého jelena, veverky a jezevce, medvídko mývala, kosa. Nakonec v lese jsme našli poklad. Byla v něm dřevěná mince s ovečkou, která se posílá po světě. Pak jsme šli zpátky do klubovny, kluci po cestě sbírali klacky. V klubovně jsme si uvařili polévku a hráli dráčky. Večer jsme jeli domů.

Ája

LEŠANY, ANEB VÝPRAVA DO VOJENSKÉHO MUZEA

25. 9. 2011

VLČÁCI, ZAPSAL ŠPAGETKA

✓ neděli jsme měli sraz na Strašnické a poté jsme jeli tramvají na nádraží Vršovice. Sešli jsme se v hojném počtu a nasedli na vlak. Jeli jsme takzvaným „Posázavským pacifikem“. Jízda trvala asi hodinu. Na místě jsme se rovnou vydali do vojenského muzea, u kterého byl dnes ještě navíc sraz velorexů.

Hned naproti bráně byl vystaven růžový tank, který dříve stál v Praze. Potom jsme si prošli všechny obrovské haly s exponáty od dob 1. světové až po současnost.

Když už jsme byli unavení, dali jsme si každý svůj vlastní oběd z domova.

Po obědě jsme se koukli ještě na další vystavené věci a začali se vracet zpět na vlak.

Po cestě jsme našli ještě další dvě cache [keše] a zahráli si hru, vlastně dvě – nejdříve jsme si připraveni provázek k pasu a vzájemně si ho sešlapávali a poté jsme doplňovali osmisměrku, ze které byla slova rozmístěna všude po louce.

Když už byl čas museli jsme odejít na vlak a dořešit to tam. Po cestě nazpátek jsme ještě ve vlaku potkali Lišáka a Kiki. To je asi vše. Výprava se povedla a byl to celkem pěkný den.

STŘEDISKOVÁ VÝPRAVA DO SVĚTIC U ŘÍČAN

MARTY

✓še začalo v pátek na Strašnickém nádraží srazem v 17:20. Já jsem přišel dříve, ale ostatní členové, co jeli, už tam byli. Sešli jsme se tam jen čtyři z našeho oddílu: já, Acyl, Bob a Krab. Chvilku před odjezdem přišel ještě Šmudla. Poté přijel vlak a my jsme nastoupili. Ale nejeli jsme do Světic jen my, ale celé středisko. Dojeli jsme na zastávku Praha - Horní Měcholupy, kde se k nám přidala ještě Klára. Cestovali jsme vlakem jen půl hodiny, tak to bylo příjemné. Když jsme dorazili do Světic, tak jsme šli ještě patnáct minut do hájovny, která patří muzeu ve Světicích. Dorazili jsme, šli jsme se vybalit a najíst se. Po večeři jsme měli volno, pak si nás zavolali a šli jsme ven na hru. Byli jsme rozděleni do dvou týmů a dostali jsme vysvětlen začátek víkendové hry na mafiány. Mafiánská rodina Skarpiniů: Tony (Acyl) a Frenk (Tecklis) byli synové svého otce, který byl don.

To bylo vše, co jsme se zatím dozvěděli. Zanedlouho zazněl výstřel a don zemřel. Druhá hra byla proesávání domu druhého bratra. Po té se šlo spát. Druhý den jsme se z indicí dozvěděli, že vražedná zbraň patřila Borisovi a tak rodinná rada rozhodla že půjdeme zabít v pomstě Borise. Toho střežila policie, ale my jí přemohli a Borise taky. Ještě než umřel, říkal, že to neudělal. Vrátili jsme se do hájovny a měli jsme chvilku volna.

Pak jsme šli střežit rodinné území, pochytat cizí mafiány a vzduchovkou jsme stříleli do terčů. Pak jsme se opět vrátili do hájovny a začalo pršet. I přes déšť jsme ale museli ven, protože nám přišla zakódovaná zpráva od informátora, že se s námi potřebuje sejít. Než jsme se k němu dostali, tak jsme ho našli mrtvého. Pak jsme se vrátili do hájovny na oběd.

Po obědě se přerušila celovíkendovka a hráli jsme vlajkovou. Pak jsme šli na večeři a po večeři jsme šli pašovat tabák, zbraně a alkohol do našich skladů. A pak jsme měli zase volno a šlo se spát.

Ráno bylo zasedání rodinné rady a hlavního vedoucího rodinné rady odvedli policisté a zjistilo se, že on zabil dona! To kvůli tomu, že don chtěl oznámit rodině, že hodlá pašovat drogy z Číny. Všichni se zvedli a šlo se pomstít dona – zastavit policisty a zabít zlotřilého strýce Benita (Mrňouse). Když se tak stalo, aby se rozhodlo, kdo bude nový don, svedla se bitva mezi Frenkem a Tonym Skarpiniů.

Vyhrál Tony a stal se novým donem a Frenk jeho pobočníkem. A to byl konec etapovky. Pak byl oběd a zahráli jsme si bang!, uklidili a šlo se na nádraží.

Všem se jistě výprava líbila. Mně jo a doufám že i všem ostatním.

SCHŮZKA 309.

TECKLIS

Do víceméně nemastném pokusu zasvětit naše skauty do rámcových událostí dvacátého století u nás a to zejména podle dopadu na skautingu, jsem jim nabídl, že bych možná mohl přesvědčit Atriho, aby jim pověděl, jak to ve skutečnosti bylo, protože u větší části těch událostí byl osobně přítomen. (Aktivně.) Mužstvo souhlasilo a Atri taky, takže jsme měli tu čest jeho a Kendy, jeho drahou polovičku, přivítat na skautské schůzce. To, o čem vyprávěl, byla směs osobních událostí, střediskových dějin, skautské historie a společenských změn v naší kotlině, naprosto pevně propletená dohromady. K tomu ukazoval archivní materiály novější i vlastnoručně vyráběné, pamatující protektorát. Zmínil, jak se seznámili s Kendy i jak byl málem zastřelen za Pražského povstání. Vše jsme symbolicky zakončili skautskou hymnou.

Myslím, že skautům dala tahle hodina historie více než rok vyučování ve škole třeba o francouzské revoluci, křížových výpravách nebo i Karlu Ívé.

ZAHAJOVACÍ VÝPRAVA SKAUTŮ DO KOKOŘÍNSKA

23. - 25. 9. 2011

STŘELKA, ZAPSAL KRAB

Sraz jsme měli v pátek v 16.309 na Hlavním nádraží. Když jsem tam přišel, Achil mi řekl, abych vzal kotlík. Po mně pomalu přišli ostatní a mohli jsme vyrazit. Cesta byla dlouhá a nudná. Tak jsem se snažil vytrhnout si zub, který se mi hýbal. Ale povedlo se mi to až když jsme vystupovali...

Chvilí jsme šli do mírného kopce a pak se začalo stmívat. Ale to už jsme naštěstí byli u kopce jménem Ronov, kde jsme měli přespat. Šli jsme nahoru lesem a tam už byla tma. Už jsme museli použít baterky. Vybrali jsme si dobré místo pro stan a začali stavět. Díky Medvědovu razení nám to šlo docela rychle, ale zvládli bychom to i bez něj. Šli jsme se potom podívat na hvězdy a na město, které svítilo nedaleko od nás. Potom jsme si lehli do stanu a usnuli.

Druhý den nás probudila snídaně a tak jsme vstali a šli se nasnídat. Krátce nato jsme si zahráli hru a vyrazili na cestu do skal, kde jsme měli najít nějakou stopu. Když jsme vylezli na horu, hledali jsme a po chvíli našli klíč. Pokračovali jsme dál na hrad Helfenburk. Kousek po poledni jsme tam dorazili a šli si to tam prohlédnout. Když jsme se dost porozhlédli, dostali jsme za úkol půjčit si od někoho buzolu, tak jsme šli do věže, ale nikdo ji tam neměl. Tak jsme se zeptali ještě několika lidí a nic. Šli jsme za Achilem a ten nám řekl, že je pět metrů od něj. Rozhlédli jsme se a uviděli Šmudlu, který se předtím vypařil. A tak jsme se ho zeptali a on nám ji půjčil. Potom jsme hledali místo, kde se bude střelka otáčet. Nakonec jsme ho našli a vyhrabali magnet a obrázek, na kterém byl mág s holí v ruce a tou holí prosvítalo zapadající slunce. Takže jsme si vyrobili z klacku hůl a na ni připevnili klíč a čekali do západu slunce.

Když nastal osudný okamžik, zabodli jsme hůl na místo, kde jsme našli obrázek. Za několik vteřin jsme uviděli zelené světlo, které se pohybovalo a nakonec ukázalo na poklad. V neděli jsme jeli domu všichni zdraví a spokojení!

28.ŘÍJEN NA Kladensku

ZAPSAL LOGAN

Byl to asi dobrý nápad vyjet si na prohlídku staré šachty – legendárního dolu Mayrau ve Vinařicích u Kladna. Lidově známý jako Majrovka. Jeli jsme Berdybusem v plném obsazení: Berdy řidič, Logan-navigátor, Tonny, Jájina, Ježek, Píd'ala, Bonzo- fotograf, Dlouhán-zpravodaj

OS. Ve Vinařicích jsme byli asi ten den jedni z prvních. Za bránou dolu nás slušně uvítala německá ovčáčka Bessy. Jako průvodce jsme dostali bývalého důlního záchranáře, jehož výklad byl velice zasvěcený. Však s námi ten dobrý muž strávil při prohlídce 2,5 hodiny.

Viděli jsme nejprve geologické sbírky, včetně zkamenělin, zlatonosných hornin pak modely různých těžebních zařízení, mnohé i mechanicky funkční. Seznámil nás

s rytmem práce na šachtě, s používaným nářadím a mechanikou. Viděli jsme obří šatny horníků, sprchy, lampárnu a jako dezert- funkční důlní stroje ovládající těžní věže, dopravníky s malou mašinkou. Závěr trasy tvořila ukázková štola Pod Homolí, kde jsme vyfasovali přílby a vstoupili do reality důlního díla. Kolem nás kombajny, telefony, kahany, sbíječky, vozíky na uhlí a samozřejmě všude kolem kvalitní černé kladenské uhlí. Kde je mu konec. Poslední těžba končila v roce 1997 na dole Tuchlovice u Kladna.

Od šachty jsme si dojeli na oběd do motorestu „Na plůtku“ v obci Doksy a pak se vydali k místnímu rybníku, kde v lesní stráni je lehký objekt, tzv. řopík. V tento památný den ČR jej otevřel Klub vojenské historie, jehož členové v původních uniformách československé armády a četnictva nás celou pevnůstkou, vyzbrojenou původními zbraněmi s odborným výkladem provedli. Naše příští zastávka byla po 4 kilometrech.

Byl to řopík č.21-A 200, který je unikátem v československém lehkém opevnění, neboť se nachází přímo pod funkční silnicí u obce Dolní Bezděkov. Opět byla přítomna skupinka zapálených strážců naší vojenské historie v dobových uniformách s dobovou výzbrojí. Podzim zbarvil stromy kolem známého potoka Kačáku, který teče nedaleko a údolí kolem nám připravilo pěknou podzimní scenérii, které by neodolal žádný malíř krajinář natož náš fotograf Bonzo. Náš říjnový výlet tak uzavíral sérii klubových výletů do historie nepříliš vzdálené. Domů jsme si přivezli pěkné zážitky z prohlídek cenných výtvorů lidských, jichž má být každý skaut dle skautského zákona ochráncem.

OLDSKAUTSKÝ GRILIÁŠ

24. 9. 2011

ZAPSÁNO BYLO TEN DEN LOGANEM

Setkání oldskautů 35.střediska a přátel na latifundii El Logano proběhlo za mimořádně pěkného počasí indiánského léta. Hlavním bodem srazu bylo opékání různých uzených pochoutek na rožni a dřevěném uhlí za přátelského popovídání a vlastně tak i rozloučení s létem. V podtextu je třeba zdůraznit, že to byla taková posunutá oslava narozenin našeho skautského barda, bratra Adély /85/. Účastnilo se celkem 9 oldskautů a přátel. ATRI, Kendy, Logan, Líba, Berdy, Akéla, Jájina, Pídala a Bonzo + Conny, Australian Cattle Dog. Bylo naším přáním, aby se této přírodní události okolo ohně zúčastnil i bratr Sup, kterého by rád přivezl Berdy, ale osud tomu chtěl jinak. A moc jsme na Supa potom vzpomínali...

Hlavním paličem byl sice Logan, ale kuchařskou grilovací taktovku převzal Berdy.

A zkušeně vládá grilovacímu roštu i obraceče, kterou ovšem doporučil pro příště trochu zlepšit. Protože byl státní svátek - den sv.Václava - vztyčili jsme nejprve státní vlajku a zapěli pod ní Junáckou hymnu. Během setkání se uskutečnil šipkový turnaj, jehož se všichni velmi rádi zúčastnili. Rozhodčím byl nesmlouvavý br.ATRI. Jak turnaj dopadl? 1.místo obsadil Berdy /81 bodů/ 2.místo patří Akélovi /75 bodů/ a 3.místo připadlo na Logana se 64 body. Rozloučili jsme se na závěr zpěvem naší OLDSKAUTSKÉ a slunce se zvolna klonilo k západu za lesy Divoké Šárky...

PODZIMNÍ VÝLET DO PODKRKONOŠÍ NA TRUTNOVSKO

Počasí vynikající - skautské!

Počet účastníků: 4 /Berdy, Logan, Jája, Akéla/

Doprava: Berdyho spolehlivý Renaultek

Vzdálenost až do místa našeho zájmu - pevnosti Stachelberg 150km od Prahy.

Cestou k pevnosti od parkoviště jsme si prohlédli 3 velice pěkně zrestaurované "řopíky". Do pevnosti v černém hávu, jsme se museli nasoukat /doslova!!/ nouzovým

vstupem i východem! Otvor vstupu byl ve sníženém suterénu pevnosti a byl velký tak 1x 1.2 m s ocelovými schodky do nitra. Původně nouzový východ! Pak jsme zaplatili v kase "vlezně" a dostali velmi pěkné bilety. Tam jsme taky nakoupili řadu originálních suvenýrů pro sebe i přátele. Ujala se nás mladá průvodkyně, museli jsme si nasadit přilby na hlavy. Hned po desítkách kroků jsme zjistili, proč jsou víc než nutné. Některé úseky vyrubaných nevyzděných chodeb měly snížené stropy a navíc z nich kapala rudohnědá voda prosakující železitou horninou nadloží. Prošli jsme se po úzkokolejce kolem obřích komor, které měly sloužit jako sklady munice, ubytovny vojáků, kuchyně, dílny a nemocnice. Pevnost v bojovém stavu mělo obsluhovat 720 vojáků. Její

stavba, bohužel kvůli známým mnichovským skutečnostem nedokončená, trvala 11 měsíců a pracovalo na ní v 3směnném provozu 1.700 stavařů. Celou pevnost totiž měly tvořit dva dělostřelecké sruby a 9 pěchotních srubů chodbami propojených. Pevnostní srub je míněn jako železobetonový objekt o síle stěn až 3,5 metru. Po 50 minutové prohlídce jsme se radostně vrátili na povrch a na horském vzduchu radostně vyvětrali plíce. Sněžka od nás byla vzdálena kolem 20 kilometrů. Oběd jsme měli v dřevěné roubence U baby Jagy v Prkenném Dole. Obsluha rychlá, pozorná, jídlo chutné a nepředražené a prostředí jako z pohádky o Mrazíkovi.

Poté jsme se vydali směr město Trutnov, v němčině /Trautenberg/ a stopovali jsme, kudy se dá dosáhnout vrchu Šibeníku, kde se nalézal památník generála Gablenze a který slouží v dobrém počasí jako rozhledna.

Je zhotoven ze silného plechu, černě natřeného a jsou na něm jména padlých důstojníků ve zdejší bitvě, která byla vybojována v r.1866 ve válce prusko-rakouské. Rozpálený komín památníku uvnitř po točitých kovových schodech prolezl z nás jen Berdy. Vstup je možný

jen dvěma osobám současně, bez batohů, holí, deštníků a psů. Prohlédli jsme si také krásný Městský park pod Janským vrchem s pomníky purkmistrů města, básníka Schillera a legendární trutnovské saně. Po 17. hodině jsme nastoupili cestu ku Praze.

Hodnocení všech účastníků jednomyslně * * * * * !!!!

VZPOMÍNKA NA ČETAŘE ARNOŠTA HRADA

3. 10. 2011

LOGAN, KRÁCENO

Arnošt Hrad se narodil 5. dubna 1914 v rodině obuvníka v Praze-Bohnicích, kde byl pokřtěn. Vyučil se číšníkem a začal od září 1929 pracovat v hotelu Mika v Karlíně... 1.10.1936 nastoupil voj. zákl. službu u 4. roty pěš. pluku 2 Jiřího z Poděbrad v Litoměřicích. 15.4.1937 dokončil s výtečným prospěchem poddůstojnickou školu a byl povýšen na svobodníka, za 6 měsíců na desátníka, 6.8.1937 byl jmenován výtečným střelcem z pušky vz. 24. Od 16.ledna 1938 konal speciální výcvik v těžkém polním opevnění u 12. hraniční roty Hraničářského pluku 6 a nastoupil do strážního praporu III. v Králíkách...

28. září 1938 byla svolána do Mnichova konference 4 velmocí. Závěry vnucené ČSR měly pro republiku katastrofální důsledky. Vojáci na pěchotní srub K-S 14 U Cihelny napsali: BYLI JSME A BUDEM! VYTRVÁME! - Přišel rozkaz k vyklizení a opuštění pevnostních objektů.Velice těžce to nesl i četař Arnošt Hrad. Napsal pod tímto tlakem dopisy matce, velitelí i kamarádům...

Večer 3. října 1938 byl objekt U Cihelny vyklizen- a najednou se ozval výstřel, na chodbě pak nalezli vojáci ležícího četaře Hrada, který se postřelil ze služební pistole... Velitele 12. roty št.kpt.Leopolda Medka ještě prosil o odpuštění, že nemohl jednat jinak. Po převozu do nemocnice v Červené Vodě ve 23.20 zemřel. Arnošt Hrad byl podle svého přání v dopise pohřben do rodinné hrobky /č.618/, přímo proti vchodu /východní brance/ hřbitova v Praze-Bohnicích dne 10.10.1938. Pohřeb se konal za účasti Náhradního praporu pěšího pluku 5- T.G. Masaryka. Z letiště Kbely přiletěla stíhačka, která shodila ke hřbitovu věnc se stuhami v národních barvách a nápisem Poslední pozdrav od kamarádů...

V den Hradova pohřbu skončilo obsazování Sudet německou armádou na základě Mnichovské dohody.

Četaři Arnoštu Hradovi, který neustoupil v říjnu 1938 z pevnosti U Cihelny v oblasti Králík buď naše věčná památka!

JE ČLOVĚK OPRAVDU NOČNÍ PTÁK?

MUDRC

Když většina lidí pracovala na statku nebo na poli, vstávali „se slepicemi“ a chodili s nimi i spát – tedy – obvykle ne do jedné místnosti, to by bylo přeci jen trochu nepohodlné. Ale šlo o to, že v noci spali a ve dne byli vzhůru. Pak František Křížík a Thomas Alva objevili, že elektřinou se dá svítit, a od té doby se člověk čím dál tím více spoléhá na vypínač vedle dveří, v noci bdí, a pak si ve dne zatahuje v pokoji žaluzie, aby ho sluníčko nebudilo. Načež si na jaře psychologové mnou ruce, protože lidé mají deprese z nedostatku světla a času a vůbec.

Snažím se – ne že by se mi to tak úplně šlo – chodit rozumně spát a pravidelně vstávat ve stejný čas, načež se mi daří, začínám budit pár minut před zazvoněním budíku, spokojený a vyspaný. Jeden výzkum říká, že aby mozek dobře pracoval, potřebuje aspoň 9 hodin kvalitního odpočinku – spánku. A když jej nemá, není schopen práce, člověk se špatně soustředí a moc toho neudělá. Spousta lidí vám bude tvrdit, že málo spí, protože mají moc práce. Není to ale tak, že lidé mají moc práce, protože málo spí?

NEJKRÁSNEJŠÍ NOCLEH

KIKI

Je mi asi osm a vzrušením mám oči vykulené tak, že zabírají půlku obličeje. Jak můžu usnout? Ted? Když všude kolem slyším tolik nových zvuků, když se vysoko, vysoko nade mnou prvně rozpíná zářící nebeská klenba posetá bezpočtem hvězd – nekonečno samo? Oheň pomalu dohořívá. Sem tam praskne polínko a z plamínků vyskočí zlatavá jiskra, která se vznese nahoru ke svým kvadrilionkrát větším bílým sestrám. Postupně však plameny dohlodají svou potravu a zbudou jen žhnoucí uhlíky. Jak bude vypadat ráno? Zmoknu? Probudím se do mlhy? Nebo mě ze spacáku vyženou neodbytné paprsky horkého sluníčka? Trvá pěkných pár chvil, než se mé myšlenky konečně odeberou do říše snů. Dlouho odmítám zavřít oči – má víčka by vytvořila překážku mezi mnou a tou hvězdnou nádherou. Únava mě však nakonec přemůže. Je mi asi osm a prvně spím pod širákem.

Je mi asi dvacet a je to letos již tak po třicáté, co hraji hru na hvězdný širák. Je jasná letní noc a já hlítám hebký jizerskohorský vzduch. Vane silný, teplý vítr. Slyším zurčení potoka Štolpichu, podél nějž jsem dnes vybíhala na vrcholky severních srázů jizerských hor. Okolo šumí listnaté lesy. Mezi hvězdami nad mou hlavou mám již některé dobré známé. Bezpečně je rozeznám a dovedu vyprávět příběhy o jejich životech. Okolní lesy jsou protkány cestami, na kterých se mé kroky neztratí. A za pár kopečky stojí kostel a vesnice s pekárnou, kde pečou ty nejlepší koláče na světě. Vedle mě dřímou ti, které mám ráda. Cítím se být součástí toho všeho, mám pocit zvláštního klidu a smíření se vším. S lidmi, se světem, se smutky i s vášněmi. Tohle, mí svěhlaví kamarádi, v hotelu nezažijete; ani v hlučném kempu; a už vůbec v měkké posteli. Tam vás ráno nic nepřekvapí, postel bude na svém místě a oblečení bude suché. Nic takového však pod širým nebem! Jak radostné je vzdát se svého pohodlí. Spánek pod širákem zoceluje tělo, bystří smysly a osvěžuje ducha.

I se sýkorčím oddílem spáváme pod širákem: letos naposledy při podzimní výpravě v Hejnicích 29. října. Že je to nevhodná roční doba? Ale kdež! Zima byla jen vedoucím.

At se člověk snaží jak chce, stráví třetinu svého života ve stavu nehybnosti, ticha (v tom lepším případě) a naprosté bezbrannosti. Můžeme se divit, proč to tak příroda zařídila. Někdo tvrdí, že je to stálá připomínka naší smrtelnosti. Toho, že obýváme opotřebovávající se tělesnou schránku.

Různí autoři dokonce z podobnosti obou stavů těžili ve svých dílech. Vše by dopadlo jinak, kdyby Romeo rozeznal Júliin hluboký spánek od smrti. A Edgar Allan Poe byl tímhle tématem téměř posedlý, najdete si libovolnou sbírku jeho povídek. (Vážně, najdete a přečtete, jsou opravdu dobré.)

Není tedy ani divu, že se lidé spánku trochu báli, stejně jako noci. Nevěříte? Vždyť dodnes se všichni před spaním raději rozloučí a zároveň si popřejí, aby je nepotkalo nic zlého. Takže pro jistotu i vám: dobrou noc.

SPÁNEK JAKO HOBBY

ŽABKA

Třetinu života strávím spaním. Spaní je moje největší hobby, kdybych mohla, někdy bych prospala dny jeden za druhým.

Nicméně, jako všechno, i spánek je dobrým sluhou a zlým pánem a musí se dávkovat opatrně a v přiměřených dávkách. Což mi, byť svými slovy, říkala celý život maminka - ale jako na všechno, i na tohle jsem si musela přijít sama. Že prý není zdravé ani dobré nemít pravidelný režim a chodit spát pokaždé jinak a pokaždé jinak vstávat.

Jenže když já tak ráda spím a tak nerada se nutím vstávat! V posteli je teplo, mám tam medvídko (plyšového) a často psa (živého) a kde by mi bylo lépe? Tak ještě zavírám oči...

a pak mě bolí hlava a celý den nejsem s to se probrat. Že by ty maminky měly i sem tam pravdu? Budu to muset ozkoušet na vlastní kůži.

Zatím se v rodině jen všichni smějí, že jsem evidentně po dědovi, a my na sebe vždycky tak mrknem, vždyť co je lepší než teplá postel a příjemné snění?

JAK SI KDO USTELE, TAK SI LEHNE - NĚKOLIK PŘÍSLOVÍ A CITÁTŮ O SPÁNÍ

Komu se nedaří ve spánku, tomu se nedaří ani v životě.

(dánské přísloví)

Dobré zasmání a dlouhé zaspání jsou dva nejlepší léky, které vám doktor může předepsat.

(irské přísloví)

Spánek je nesmírně milosrdný: odpouští nám i našim viníkům.

(Karel Čapek, český spisovatel a dramatik)

Kdo chce spát sladce, ať večerí krátce.

(české přísloví)

Když děti spí, je to lepší, než když je umyté nádobí.

(Miroslav Beneš – Beny, otec tří dětí a dlouholetý vedoucí smečky Lišáci)

35.klub OS „Nibowaka-Gill“ historický, nositel junáckého kříže Za vlast 1939-1945 vedoucí Karel Skála - ATRI /50/ nositel ŘSV - zást. Alja	506.klub. "Úplněk" sběratelský, turistický vedoucí Logan - Vladimír Chochola - zást. Sup	Zpravodajka OS 35.střediska sestra Kendy - Irena Skálová /50/ -zást. Medvěd /50/
Telefoný: Skálovi 233 551 127 ATRI mobil 732 463 160 Logan 223 012 644	Zpravodaj OS ORJ Praha 10 – Dlouhán – Jan Herna, T h Dipl. zást. AKELA – Jindřich Matoušek tel 605 584 729 /50 – Svojsíkův oddíl/	

Zdravíme všechny čtenáře - ½ registrovaných **členů**, **POZOR!** - titul, který se celý nepíše:

35. střediska Junáka „Jaroslava Rady“, nositele in memoriam Válečného kříže 1939 a Junáckého kříže Za vlast 1939-1945, zlatý stupeň, středisko je nositelem Junáckého kříže Za vlast 1939-1945, stříbrný stupeň (a já nositelem Junáckého kříže Za vlast 1939-1945, bronzový stupeň- to moje, ATRIho, je zde navíc.), Praha 10- (SKALKA) - JUNÁK - svaz skautů a skautek ČR

a ½ neregistrovaných **čtenářů** - oldskautů či jejich přátel z celé ČR a

á 1x /se čtením v kolektivu, jak nám píší a chválí/ Kanada, Švýcarsko. Slovensko, Řecko, Anglie.

Ten Junácký kříž, co jsem si pro úplnost Křížů ve středisko napsal? -protože to jsou poslední ve středisku.

Přesněji DVA, ten Jaroslava Jiřího= Kanára či Kena, převzala s námi, a vlastně i Válečný kříž 1939 / ten na Hradě / osobně maminka Kanára, i paní Dušková po Milošovi /uvedeno v Lokali.../ v ÚJ od bratra profesora Němce...Kde je nevíme.

A teď raděte tatínkové - maminky, prarodiče... jak dále? Jsou na nás „tlaky“ - snižovat, snižovat, aby to děti bavilo... a l e - a l e - co ti čtenáři= u nás neregistrovaní, kteří jsou s časopisem spokojeni a řádně si platí? Určitá „závada“ je, že zpravodaj je určen pro všechny kategorie, to už vůdce střediska Beny, chtěl přílohu pro „děti“, ale i to bylo málo. Ti přespolní, netušili jsme, že se Lokali tak rozšíří, na jednu stranu se o nás ví. Jdeme do XXVII. ročníku! Tak rodičové, počtete si a něco z toho i vysvětlíte svým dětem, a HÁDANKY A TAJE pomozte luštit malým...**A ceny máme** též od bratra Midlocha. Jeho články jsou fundované, pro rovery hlavně,

a k nám si mohou přijít vybrat.. Může nám být v mnohém příkladem:

Eur Ing Dr. Bohumil Kobiha - skautsky Midloch, od roku 1937 do r.1948 žil s rodinou v Praze-Vršovicích, šestnáctiletý se zúčastnil Pražského povstání jako spojka. Byl Junákem a nakonec zástupcem vedoucího 47.oddílu ve Vršovicích, skautoval s naším známým Oldskautem br. MUDr. Zdeňkem Frübauerem= Chroustem, populárním v ČSOP, naším čtenářem. Složil píseň o Lokali, ač o nás nevěděl (uvedli jsme v Lokali...)

Midloch vystudoval Vyšší průmyslovou školu strojnickou a promoval na ČVUT v Praze roku 1954, jako strojní inženýr. Specializoval se na obor Výstavba průmyslových závodů a management. Po invazi bratrskými armádami v roce 1968 odešel do exilu. V Londýně žije od roku 1969 až dosud. Zde také dosáhl anglických inženýrských kvalifikací, evropské kvalifikace (Eur Ing) a anglického doktorátu (PhD). Mimo Evropu pracoval celkem 5 let, a to na projektech přímo v Indii a Saudské Arábii, a učil na UNZA (University of Zambia) v Lusace. Zúčastnil se celé řady mezinárodních vědeckých konferencí se svými příspěvky... atd. TO JE OSOBNOST= = VZOR PRO NAŠE STUDUJÍCÍ.

So 17.9. **SCHŮZE SVOJSÍKOVA ODDÍLU**- výtečná jako vždy. V sále Fakultní nemocnice na Královských Vinohradech od 10 hodin, sejdem se ale už v 1/2 desáté a potřásáme si rukama a smějeme se s přáteli „z celé“ ČR... Opakujeme: **SO je čestný oddíl, je odměnou** pro členy Junáka od 60 let věku. Na členství navrhuji oddíly, střediska...vzorné skauty.

SO má 12 družin s vedoucím družiny, můžete znát: 1.Pražská, 2a Polabská, 2b Podbrdská, 3.Jihočeská, 4.Západočeská, 5a Severočeská. 5b Ústecká, 6.Východočeská, 7.Jihomoravská, 8.Hanácká, 9.Slezská, 10.Zlínská. Vůdkyně SO je PhDr. Hana Bouzková z Prahy, dřívější vůdkové: MUDr.Jan Písko, před ním PhDr.Jarmil Burghauser= Jumbo, hudební skladatel...

Účast členů od 60 do 95 let! Od nás ATRI, Kendy, Medvěd, Věra, Derviš, Dábel- B.H., Rošťa-Balů, nad 90 br.MUDr.J.Klika, jeden z legendárních velitelů válečné Zpravodajské brigády, čestná náčelní Junáka sestra Vlasta Macková, naše dopisovatelka, Vlasta Páleníková, čestná hlavní kapitánka vodních skautů a skautek... Jedná se a zpívá se. To byste měli slyšet. !!! Přišli nás mile pozdravit- náčelník Junáka CHK bratr **Marek Baláž**- Čiča a náčelní Junáka DK sestra **Michaela Rocmanová**- Káča.... Začátek 1.slokou Junácké hymny, konec 2. slokou...

St 28.9. - Setkání OS (Oldskautů) u Logana na zahrádce, v **Po 3.10.** u četaře Hrada na hřbitově...

So 8.10.- XXI. setkání skautů sběratelů na Hlavním nádraží, **So 12.11.** Prokopské údolí...

Ú 11.10.-Schůzka z části předválečné a z části poválečné PĚTATŘÍČÍTKY 2.úterý v sudém měsíci v kavárničce na Letné od 15 hodin. Tenčíme se, u nás je registrovaný jen Tonny, a já Ai. Nositeli Junáckého kříže jsou už jen Pepia Sladký a Dr.Ivo Niederle, herec,zMEDICÍNY ho režim vyhodil, rehabilitován.

Pa 28.10.Na Kladensku- V panteonu Národního muzea ve 12 hodin ...

Ú 1.11.- Beseda u 309.oddílu na Černotostelecké 50 u Tecklise a Mudrce...

Č 3.11.- Mše svatá za všechny zemřelé sestry a bratry našeho skautského hnutí od 17,30 hod. v kostele sv. Ignáce na Karlově náměstí. Velmi pěknou akci zhodnotila sestra Alja...

Č 17.11.-Vzpomínka u skautského památníku v Krematoriu hl.m.Prahy ve Strašnicích, od nás Logan, Dlouhán ad... Položení květin bez proslovu...

PODĚKOVÁNÍ za pozdravy, telefonáty, dopisy, návštěvy, odpovíme soukromě.

PLÁN OS na 1.pól. 2012 je samostatnou přílohou pro členy OS klubů.

DŮLEŽITÉ: Pátek 16.12. odpadá tělocvik. Věrná garda Sokola má akci.

T E L E G R A F I C K Y
ATRI

-OLDSKAUTSKÝ GRILIAŠ NA LATIFUNDII - SCHŮZKA OS KLUBŮ 35. STŘEDISKA

28. ZÁŘÍ 2011. Opět všechno výborné- kdyby to viděla mládež, si povzdychnu. Od vztýčení (krásné, hedvábné) státní vlajky se zpěvem „Leť vlajko vesele výš...“ Účast jenom devět, ostatní omluveni?

**OLDSKAUTSKÝ
GRILIAŠ
NA LATIFUNDII**

**OLDSKAUTI 35. STŘEDISKA
28. ZÁŘÍ 2011*******

Konáno k 85tinám bratra Akely-Matouška pod jeho péčí. **Silně krátím.** Napíši jen výsledky houdu

šipkami. Z mužů: I. Berdy 43+38= 81 b., II. Akela 38+37= 75, III. Logan 30+34,5= 64,5,

4. Bonzo 32+32= 64, - 5. A.T.R.I. 22+28= 50, ženy: I. Kendy 17+35=52, II. Jája 18+29= 47, III. Píďala 21+25= 46, - 4. Líba 19+23= 42.

A jenom k písničkám: Zpívali jsme z našeho zpěvníčku SKAUTSKÁ PÍSEŇ 1991 - UHŘÍNĚVES, téměř všechny písně, i když kráceně. Poslední je na melodii Kolíne, Kolíne- někteří ji znáte, píseň o LOKALI. Musím říci, že slova složil můj tatínek, Charles, nebo zvaný bratr Rada. Tehdy v r. 1945 ad. se vydatně zpívala a přidávali jsme další sloky, snad bez konce. Ve zpěvníčku je:

1. LOKALI, LOKALI, dlouho jsme tě čekali, ty náš milý zpravodaji, u nás z tebe radost mají, ATRI i s vlčaty. 2. /: LOKALI :/ přece jsme se dočkali, do fronty se postavili, o LOKALI poprosili, Lokalíčku, LOKALI. 3. /: LOKALI :/ redakce se netají, máme mnoho povídání, o skautech a skautování, Lokalíčku, LOKALI... x. Závěrem písničky, velcí i dětičky, ve zpěvu vždy budme čili a k sobě vzájemně milí, Lokalíčku, LOKALI.

A teď to přišlo: Začal Bonzo, přidala se Píďala, Kendy, ATRI a vzniklo pokračování:

I. - Lokalíčku! Kofolu! právě pijem pospolu, jak jsme tady pohromadě u Logana na zahradě, Lokalíčku! Kofolu! II. -**Lokali jsme kofolu** a tak budem zas spolu, můžeme se radovati a písničky notovati,

s Lokalíčkem kofolu.. **A blahopřání Akelovi!!!** A závěr? „Prapor náš svěsil svá mohutná křídla...“

Tentokrát se u hrobu poklonili, hrob očistili, ozdobili květinami a rozsvítili svíce s krátkým projevem bratra Logana.

Následně jsme obešli hřbitov

a poklonili se u dalších hrobů, v pořadí: u bratra **Vladimíra Koláře**= Akela, spoluzakladatele střediska MAJÁK - u **P. Václava Duchka**, faráře v Bohnicích u sv. Petra a Pavla, kde působil 30 let - u hrobu s deskou **Václav JÍCHA, DFC, AFC, npor. - F/Lt, 10.2.1914+1.2.1945** - u hrobu **deskou gen. K.Bláha**, vel. 31. p.pluku v Jihlavě a **vnuk Pavel**, padl v **Pražském povstání 1945...**

K foto Václava Jíchy, viz kniha Františka Louckého, aktivního západního letce, MNOŽÍ NEDOLETĚLI. /NV 1989, před listopadem, 288 stran, z toho 196 stránek fotografií letců: zhruba x 3 foto na stránce= **na 588+** Velmi důležitá kniha. Dovolte mi srovnání s knihou Karla Lešanovského SE ŠTÍTEM A NA ŠTÍTĚ - podobný počet odsouzených skautů/skautek, z toho na 11 popravených, komunismem! **HRDINOVÉ- HRDINOVÉ, jsou oba celky. A s nimi další bojovníci na všech frontách.**

-5.ŘÍJNA 2011- 75 let VÁCLAVA HAVLA, ex-prezidenta ČR, také hrdiny III.odboje. **ZDRAVÍME!** a současně za jeho účasti znovuodhalení Wilsonovy sochy před Hlavním nádražím.

(**Woodrow Wilson**, prezident Ameriky od 1914 a od 1916, v prosinci 1916 vydal prohlášení o právech malých národů. 18. října 1918 uveřejnil Masaryk /za první vládu čsl. státu= TGM, Beneš, Štefánik/, Masaryk dlel ve Washingtonu, slavnostní prohlášení čsl. nezávislosti. Téhož dne odpověděl Wilson z podnětu Masarykova Rakousku na jeho žádost o zprostředkování, že *Rakousko musí jednat přímo s čsl. vládou v Paříži...* 1919- Od 18. ledna zasedala mírová konference v Paříži, na níž byla ČSR zastoupena min. předs. dr. Kramářem a min. zahr. dr. Benešem. V čele konference byla postavena „rada čtyř“= prezident Wilson a min. předs. Lloyd George, Clémenceau a Orlando // viz Světové dějiny v kostce- Otakar Dorazil, 1992//)

2. POKRAČOVÁNÍ - PO VÁLCE

VLASTA MACKOVÁ, čestná náčelní Junáka, nositelka Stříbrného trojlístku

První naší starostí bylo co nejdříve organizovat kurzy a připravovat lesní školu. Na oblastech se stejně horlivě pracovalo. Tam se dařilo i získávat vybavení pro výstavbu letních táborů. Nával nových členek neustával.

První rádcovský kurz se konal hned v květnu 1945. Místo bylo pro 80 dívek, ale přihlášek 270! Na venkově byly kurzy se 40-50 účastnicemi. Představy o práci v Junáku byly různé. Osobně přišla jedna dívka, abych jí dala adresu oddílu, kam by se mohla přihlásit, ale k těm „skautkám skalním“.

I dnes na mne dýchne pohoda, se kterou jsem tehdy psávala „do novin“. Při prvním „rozběhu“ nám velice v ústředí pomáhala Eva Jarošová (ředitelka školy v Žatci) a ses. Jará (učitelka) ze Staré Boleslavi (nejen s kurzy, ale i DLŠ- Dívčí Lesní školu). V Praze jsme připravily „První pomoc dívčím skautským oddílům“ a začaly připravovat rozesílání programů schůzek. Už před Vánocemi 1945 vyšel můj cyklostylovaný překlad (VI.M.) her amerických skautek k procvičování skautských „disciplín“ (podrobnosti uvedu později).

Ale příprava DLŠ organizovaná ústředím byla stále nedořešená pro otázku materiálního vybavení. Pokoušela jsem se přemluvit rodiče, aby DLŠ byla pořádána pod mamčinou rodnou chalupou na samotě patřící do Rtně, pod Odolovskou myslivnou, kde po bývalém dole zbyla „halda“, obrostlá stromy a trávou se zarovnaným povrchem vhodným pro stavbu tábora.

Ale v tak krátkém čase nebylo možno sehnat materiální vybavení a připravit dětský „rybníček“ (vyzděná nádrž pro koupání dětí postavená s pomocí sousedů v roce 1928 na našem pozemku) pro nácvik metodiky plavání. Zato mi rodiče slíbili, že maminka povede DLŠ pod Vyskeří - oblast Mladá Boleslav, připravenou i s hospodářem, ale bez vůdkyně. Škola se ohromně vydařila.

Svědectví o ní najdete v životopise Naši Brázdilové-Filipové pro archiv Stříbrných trojlístků (Lokali č.2/09). Pod dojmem z DLŠ si slíbila, že bude život věnovat dívčímu skautingu (v r.1968-1970 byla členkou NDK, 1990 se stala zahraniční zpravodajkou). Vedle Naši- dcery Bráchy Filipa a Anky- se školy zúčastnila i její sestřenice Eva Filipová (provd. Průšová), dcera Lídy Filipové a „Starého“, staršího bratra poděbradského „Bráchy“. Eva vedla přes válku v „Káčatech“, v Klubu českých turistů, svůj oddíl „Sluníčka“. V r. 1968-1970 byla členkou NDK.

Před mnoha lety se mi na schůzi SO pochlubila jedna sestra, že absolvovala školu pod Veverí 1945 a vzpomínala i na přednášky Šedého Racka, mého tatínka.

Ale DLŠ ústředí byla stále nevyřešena, i když už byla jmenována vůdkyní RNDr. Růžena Vančurová, zástupkyní já, účast slíbila čestná náčelní Emilie Milčicová, která byla odbornicí nejen na tělesnou výchovu (profesorka tělocviku a lektorka plavání na vysoké škole), ale i na táborové stavby a zálesácké vaření. Přednášky o tělovědě, hygieně a první pomoci si rozdělily Věra Albrechtová a Mirka Litochlebová (sestra Vlastičky, pozn.Ai), obě studentky medicíny a absolventky škol, na nichž se připravovaly ve válce, když byly vysoké školy zavřeny. Přednášky týkající se pěstování vztahu k přírodě připravila Dr. Vančurová, Vlasta Koseová se věnovala významu organizace (skautské i osobní, což od založení dívčího skautingu Sasanky velice cvičily a do konce svých životů dodržovaly).

Já jsem se těšila na vyprávění o „historii“ a novinkách (i když předválečných) z příručky francouzské i knihy o zakladateli skautingu v USA J. Low.

Ačkoliv jsem žádnou odbornou přípravu na zpěv neměla (učila jsem se do maturity na klavír a na housle, protože to bylo třeba pro vzdělání učitele), rozezpívala jsem vždycky oddíl a každé setkání písněmi našimi i zahraničními a melodiemi našich národních i cizích písní s texty „skautskými“. Uška z Litoměřic, nositelka ŘST, zná všechny písně II. dívčího oddílu -Hradec Králové... Právě její oddíl se na mne po r.1968 obrátil s dotazem. Zaspívaly v Holandsku „Přijedeme znovu všechny v hor a lesů klín“ a Holanďanky tvrdily, že je to píseň holandská. A byla! Dovezla jsem si holandskou melodii z mezinárodního tábora...

(Pokračování- Ke)

ŽIVÁ ZAHRADA

1. **prosim**, oprava z minulé ZAHRADY, překlep u „pavoučků“: ne poutník domácí, **ale pokoutník domácí...** opravte si, děkuji. /Kendy/

K Akademickému BULLETINU naší Mariny. Zvlášť mě zaujal, mj. článek Věda a výzkum-KONGRES O OCHRANĚ ORCHIDEJÍ.

Přepisuji z dvoustránkového článku: Orchideje jsou druhově nejbohatší čeledí rostlinné říše. Vzhledem ke specifickým nárokům je však dnes většina druhů **ohrožena vyhynutím**. V tropech vymírání obvykle způsobuje zánik jejich stanovišť, především tropických deštných lesů, zatímco v našich podmínkách jde často navíc **o nadměrné hnojení a obecně příliš intenzivní zemědělskou výrobu**, které způsobují, že z naší krajiny původní druhově bohaté orchidejové louky nenávratně mizí.

S ohledem na atraktivitu a vysoké ohrožení této čeledi diskutují o otázkách ochrany a přežití jednotlivých druhů orchidejí vědci na celém světě. Jejich vrcholným setkáním bývá jedenkrát za tři až čtyři roky *Světový kongres o ochraně orchidejí*. České republice se podařilo získat pořadatelství kongresu čtvrtého, který se konal v malebném prosedí hotelu Štekl v Hluboké nad Vltavou ve dnech 30.května až 3.června 2011 pod záštitou Centra pro výzkum biodiverzity, Centra pro výzkum globální změny AV ČR a Ústavu pro životní prostředí Přírodovědecké fakulty UK, Velké Británie, Austrálie a Kanady.

Zástupce na kongres vyslaly i mnohé exotické země, jako jsou Kolumbie, Indonésie, Singapur či Papua -Nová Guinea.

Nabídli jsme atraktivní exkurze, např. na Jižní Moravu a na Šumavu, při nichž jsme předvedli naše nejlepší lokality včetně louky, na níž žije 12 druhů orchidejí. Na různých příkladech jsme také ukázali správný management středoevropských orchidejí.

Kendy: Je to zajímavé. Před několika lety nebyly orchideje v domácnosti vidět - pouze ve sklenících a najednou jsou jich plná květinářství.

Já jsem dostala před dvěma lety 2 orchideje k narozeninám (od dcery Vevery a vnouček Honzy a Terezy). Každým rokem rozkvetly - u nás bílé s růžovým středem. A letos to byl rekord - od jara do konce léta 14 květů na velké a 4 na mladé (6 měsíců). S nástupem podzimu květy opadaly a teď odpočívají a nalévají sílu na další nádheru. /// Atri: Já se udivuji, těm slaboučkým „klacičkům“, co zůstaly, podporovány dlouhatánskou tyčkou, ale listy pěkné, promiň, Kendy: **Kolik lidí už se nás ptalo, co s nimi děláte?** Řekni, Kendy, vyjádři se...///

Kendy: My se jenom na ně díváme, máme je rádi a 1x-2x týdně je podle potřeby trochu zalejeme - přebytečnou vodu dole z kořenáče vylejeme! Máme nyní i tekuté hnojivo, v létě přilejeme 4x za měsíc, v zimě stačí 1x. /// Atri: Nedávno v televizi bylo posezení se samými orchidejemi, různými -překrásné barvy a přítomný zahradník, odborník na slovo vzatý, odpovídal na dost naivní otázky moderátorky, že každý druh je jiný, péče různá... /// **Kendy:** Nebojte se orchideje pěstovat, třeba ty vaše nebudou náročné jako ty naše a krásou květů se vám bohatě odmění. A k Živé zahradě mohou patřit. - A novinka: 11.X.2011 znovu vyráží...

A POZNÁMKA z jiného soudku:

NEZAPOMEŇTE připravit krmítka pro ptáčky. Je už pořádná zima! My máme letos nové krmítko - z kokosového ořechu - pověšeného na prádelní šňůře na balkóně. Dáváme tam slunečnice. Sýkory koňadry a modřinky spořádají 2x denně svůj příděl. Sledujeme za záclonou nálet ptáčků, střídá se jich nejméně 10 a vůbec jim nevadí, že se ořech houpe. Doporučujeme podobné krmítko.

KŘÍŽOVKA

s tajenkou -

písníčkou, kterou jsme velice rádi zpívali a kterou vás v oddíle může sestra Kendy naučit, přihlaste se, budeme rádi, když ji na akademii zazpíváte. Jistě, někteří z vedoucích ji znají.

VODOROVNĚ: 1 - Ludolfovo číslo, 2 - tmel čili kyt, titul řím. katol. kněze, zkr., 3 - Prvek z netečného plynu, zkr. Univerzálního ekonomického centra amatérů. 4- Jedna z harmonické stupnice, naše vlast, zkr., malá část roku. 5- Fr.dom.volají na Elišku, ypsilon, náš slavík. 6 - Zemědělské noviny, tiket, vojenská závodní kuchyně. 7 - Jedlá hlíza nebo také angl. moderní tanec, zkr. naší University Karlovy, je toto Alenky- po domácku.

	A	B	C	D	E	F	G	H
1								
2								
3								
4								
5								!

SVISLE: A - Zkr. Literární noviny, v zemích Blízkého a Středního

východu obvyklá pokrývka hlavy- kuželovitého tvaru a většinou červené barvy- mn.č.. B - Říká sotva mluvící batole, ljušin, chem. zn, sodíku. C - Kurýr, zn. délkové míry. D - Malý hladkosrstý čili trpasličí .... -německý krysařík jako prostě ratlík,- angl. Tobě, Vám. E - Jdu- nářečně, Reálné gymnázium, zkr.Sportovního klubu. F - Ne jen studená nebo druh podané kávy G - Pochutina, zkratka zlata. I - Uzávěrky- z němč? mn.č. Pomůcka: PANTKY, YAM, OUY První část tajenky F7- Druhá část A2.6E-7EFGH - Třetí část- B křížovky 1-, Čtvrtá část tajenky 5- B-C

	A	B	C	D	E	F	G	H
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								

VODOROVNĚ: 1- III. část křížovky. 2- Okresní tělovýchovná sekce, prosévadlo, zkr. deuteria. 3- pracoviště Atrih= Katedra Organické Technologie, chem.zn. fosforu, byla živá. 4- První v abecedě radostná činnost, naše značka pro cizinu. 5- IV.poslední část tajenky.

SVISLE: a- Přezdívká zasloužilého činovníka LT v Miletíně 1968, kterým byl prof. JOsef HorÁK, zkr. kř. jm. herce Kostky. b- Stát!, zkr. jm. učitele a herce, vedoucího válečných táborů a ilegálního pracovníka Zdeňka ...(kř. jm. v tomto případě (12.3)= příjmení. c- Ne tupá. d- ukolábat děcko-expressivně. e- V dolejší poloze. f- Automobilní

tanková inspekce, zkr. z lék. E-Labor= vymknouti se. g- Školský odbor literatury, vysoká nota. i- Běloveská kyselka, předposlední písmeno naší abecedy. Pomůcka: NÍŽCE

Z TAKOVÉ DÁLKY...

JEAN

Z venkovského náměstíčka od svatého Jána se rozešlo šest dvojic zahalených do bund a kabátů.

Každá z nich nesla petrolejovou lampu s mihotavým plamínkem, který bedlivě střežila před náhodným závanem větru. Smutné prosincové nebe potažené ocelovými mraky ani netušilo, jak významný je dnes den. Do ulic se spustil droboučký sněh.

Jako jeden ze starších členů oddílu jsem dostal na starost Rafa - devítiletého hochy ze smečky vlčat. Tak jako ostatní jsme letos poprvé chodili podle seznamu čísel a jmen, které náš oddíl získal od obecního úřadu na faře - ke starým a opuštěným lidem, a rozdávali jsme jim světlo z Betléma. Svůj text jsme skoro uměli nazpaměť: Cink - cink!

„Dobrý den, neseme vám Betlémské světlo. Z Betléma až do Vídně je dovezli rakouští skauti. Odtud se pak štafetově rozvezlo po celé střední a východní Evropě, a taky do České republiky. No... a tak je neseme i k vám.“

Mnoho lidí dobrou myšlenku - nebýt o Štědrém večeru sám - však nechápalo, proto byly jejich první reakce trochu rozpačité. Mnozí od nás rozžatou svíčku z obavy, že jsme zakuklení zloději ani nepřijali „Ale ne, ne. Kdepak. My žádné světlo nepotřebujeme. Děkujeme!!

A zabouchli nám před nosem. Takhle se to opakovalo několikrát dokola. Naše nálada spolu s přibývajícím zimou klesala až pod bod mrazu. Chodili jsme už skoro tři hodiny - a rozdali sotva čtyři zapálené svíčky. Pak nám na lístku zůstala dvě poslední jména. Tahle jsme schválně nechali až na konec, bydleli totiž nejdál... Před posledním číslem nebyl nikdo doma. Skoro beznadějně jsme zmáčkli tlačítko posledního zvonku malého přízemního domku se jmenovkou Havránek František. Teprve po druhém zazvonění se za dveřmi ozvaly šouravé kroky. Chvilí nato před námi stanul starý, bělovlasý, věkem mírně shrbený pán. Opíral se o hůl a tázavě si nás prohlížel. Odříkáme mu rychle, ale slušně, náš naučený text, Raf mu podá malou svíčku s betlémským plamínkem a chystáme se k odchodu.

„Z Betléma? Až z Betléma?“ opakuje překvapeně. „A cože jste si vzpomněli zrovna na mě, chlapci?“ Už se ani nesnaží skrýt slzy dojetí...

Laskavě a s patřičným důrazem vysvětlují starému pánovi, že světlo, které skauti roznášíme, patří všem lidem dobré vůle, aby se v tento čas necítili samotní a opuštění.

„Tak z Betléma říkáte? Až z Betléma?“ Otáčí svíčkou v prstech a těší se z malého plamínku. „Tak to musíte

ale dál,“ a otevřel dveře dokořán. „Aspoň na čaj, dyť jste celí promrzlí. A oni z ouřadu obcházel, že budete chodit, ale já tomu ani pořádně nerozuměl...“

Vymlouvám se, že bychom raději šli domů - ale máme ho zklamat? Snad i tohle k této službě patří. Oči starého pána nás stále zpytavě sledují... Vcházíme dovnitř.

Uvnitř malé kuchyňky nás ovanula vůně purpury... Jde tu příjemné teplo. U okna na židli podřimuje strakatá kočka a vedle hraje staré rádio. Hlasatelka právě oznamuje dětský sbor Banbini di Praga a čte názvy koled, které zazní. Ze stolu uprostřed místnosti září bělostný ubrus, jistě pečlivě

schovávaný, a dvě hořící svíce. Na stole stojí váza s borovým chvojím - to místo stromku - a fotografie ženy, jeho už zemřelé ženy. Odhalí nám kroj pod bundami, pokyvuje...prohlíží každou nášivku. Tiše zní z rádia koleda „Nesem vám noviny, radujte se...“ pobrukuje společně..

„A čípak ty jsi, starší hochu“ vytrhl mě děda z myšlenek. „Macek... Petr, ale říkají mi Gajda.“

„Kterých Macků?“ obrací se na mne. „Od Formánků nebo od Šťastných?“

„Ano... od Šťastných, tak se jmenuje naša stařenka.“

„Tvoja stařenka? Tož ju teda pozdravuj od starého Havrána, chodili jsme spolu do školy, aj pole jsme měli vedle sebe...“

Postavil před nás hrnek s vřelým šípkovým čajem a misku vánočního cukroví. „To pékla dcérka z Brna, však si pro mě zítra přijedou... Pochutnáváme si...“ Musíme se rozloučit, je už pozdě...“ řekl jsem za nás oba „a děkujeme za

pohoštění.“

„Děkujeme,“ řekne i už nezmrzlý Raf. Děkuje i pan Havránek za návštěvu...- Chodíme již sedmým rokem a lidé už naši službu znají....

(Red.kráceno) Jean= Jan Švrček, Ratíškovice, ilustr. Jan Černý

**JAK SE VÁM LÍBÍ TOHLE ČÍSLO?
ZNÁMKUJTE, KOMENTUJTE NA
LOKALI.XF.CZ!**

**VESELÉ
VÁNOCE
A
ŠŤASTNÝ
NOVÝ
ROK
2012**

POVÍDÁNÍ S...

Pro dnešní rozhovor jsem se rozhodl vyzpovídat někoho z vedení 305. oddílu.

Má sportovní nadání, slabost pro zlobivá vlčata a domluví se švédsky. Poznali jste, že se jedná o Žvejka?

Vím, že od malička hraješ lední hokej. Jde skloubit hraní hokeje, tréninky a pomáhání při vedení oddílu?

Dřív jsem hrál závodně, ale i tak jsem si čas na skautské akce našel. To jsem ještě zdaleka nikoho nevedl. Teď už hraji jen tak pro radost a jak školní, tak i mimoškolní hokej mám v jiných termínech než jsou schůzky a tělocviky. To spíše maskotění na Slavii mi značně ovlivňuje mou oddílovou účast. Ale abych odpověděl přímo na otázku, moje hraní s oddílem skloubit jde.

Taky každým rokem jezdíš pomáhat na dětský tábor ve Švédsku. Dokážeš pár větami popsat rozdíl mezi dětským táborem ve Švédsku a tím našim třeba v Sedle?

Je to výrazný rozdíl. Ve Švédsku je elektřina, každý večer se promítá nějaký film, každý den jsme v kontaktu s mořem (když nejdeme plavat, tak se přes moře alespoň plavíme trajektem na pevninu), jídla vaří kuchaři v plně vybavené kuchyni, jsou tam sprchy podobné těm v bazénech, program je spíše sportovně zaměřen a takhle bych mohl pokračovat ještě dlouho. Ale rozhodně tím nechci nějak shazovat skautské tábory, protože ty jsou o něčem jiném. Já osobně si oba tábory parádně užiji, ale každý jinak.

Teď už k tobě a k Vlčákům. Vzpomeneš si na situaci, při které jsi dostal svoji přezdívku?

To moc k Vlčákům není :) Dostal jsem jí již ve vlčatech, strašně dávno, když se vedoucí naší táborové skupinky rozhodli, že mi vymyslí přezdívku. Jumbík byl velmi kreativní, jenže jeho nápady se nesetkávaly s nadšenou odezvou. Hlavně kvůli dvojsmyslům. A tak díky mým ožvykaným rukávům od všeho dlouhého jsem dostal přezdívku, kterou mám dodnes.

Pamatuješ si své nejoblíbenější místo výprav? Byl jsi tam někdy poslední dobou?

Dřív jsem měl velmi rád Vestec, ale ten již nestojí. Na jednodenní výpravy jsem rád jezdil na Hlásku, ale tam už jsem dlouho nebyl. Jinak moje oblíbené destinace jsou Sedlo, Korno u Srbska a Kytínská louka, protože po cestě se vždy stavíme u Napových rodičů na čaj :)

Vzpomeneš si na nějakou vtipnou situaci na schůzce nebo výpravě, která ti v poslední době zvedla náladu?

Vtipných situací je spousta a většinu z nich nepochopí nikdo jiný, než přímí účastníci akcí. Například, když se kouknu na fotky z tábora, tak mě vždy rozesměje způsob rozdělování ohně v tee-pee za deště. Tak a zase to pochopí jen velmi omezený okruh lidí :)

Dnešní téma Lokali je spánek a sny. Jaké se zdají tobě? Máš jeden sen, ten největší, který nám prozradíš?

Sny se mi zdají všelijaké, ale krátce po probuzení je všechno zapoměnu, jako všechno ostatní. Ale pamatuji si na jeden, co se mi zdál jako malému. V tom snu mi rodiče koupili sadu modelových tramvají a já pak celý den chodil a hledal jsem, kam mi jí schovali. To mi bylo asi pět let.

Můj největší sen se mi už splnil před rokem a půl :) A z těch menších tam je například návštěva NHL v domácím prostředí, tedy v Severní Americe, což se mi doufám brzy splní a jednou si chci koupit Forda Mustanga.

Blíží se Vánoce, jak probíhá poslední výprava u vás v oddíle?

Asi jako všude. Máme normální program a jen sobotní večer máme slavnostní, kdy seženeme provizorní stromček, z domova přivezeme nějaké cukroví, dárky pro ostatní a ozdoby. Někdy se praktikuje i zpěv koled. A vrcholem je předání dárků a následné zplnění cukroví.

Prozradíš nám svoji nejoblíbenější barvu?

Dřív jsem měl oblíbenou modrou, ale teď už je mi to jedno.

Na závěr by mě zajímalo, jakým zvířetem bys chtěl být, kdyby ses v příštím životě narodil jako zvíře?

Veverka, protože bych byl slavný. Jmenovala by se po mně každá druhá světluška :)

Díky moc!

Otázky kladl Bobo.

to jsem já

POMNĚNKA

Ahoj já jsem Pomněnka studuji střední Zdravotnickou školu a sním o tom že ze mě jednoho krásného dne bude vojenský záchranář, který dokáže pomáhat a chránit nevinné lidi kteří tu pomoc budou potřebovat a chtít. Doufám že se mi tento sen splní.

Tak a teď něco ohledně mě a Skautu.

Mojí přezdívku Pomněnka jsem dostala jako malá světluška, protože jsem často zapomínala věci jako zapomněnka a tak mě zkrátily na Pomněnka. Do skautu jsem začala chodit v deseti letech, díky Gingovi která mě přivedla. Ve skautu jsem poznala přátelství, které jsem nikde jinde nenalezla. Jsou tu lidi kteří mě berou takovou jaká jsem a kdykoliv potřebuju pomoci, tak tu pro mě jsou. Naučila jsem se tu spoustu věcí a dovedností. Tady jsem sama sebou prostě pořadně praštěná veselá a v pohodě holka co našla stejně v pohodě partu u které se nemusí bát, že se ztrapní a když ano tak se tomu dokážou zasmát. Poznala jsem tu přírodu, která teď patří mezi mé nejlepší koníčky.

Když už jsem se dostala ke koníčkům, tak mezi ně kromě přírody patří sport, lidi kolem mě a zvířata. Ráda jsem s malými světluškami, kterým ráda pomáhám a předávám jim, to co znám. Jeden nejhezčí z pocitů ve skautu, je když se ráno v tee-pee probudím a cítím tu krásnou vůni ohně, která tam zůstala ještě z večera. A pak rozhrnu plachtu a vidím slunce, třpytící se rosu v trávě a malé světlušky vylézat ze stanu. Nebo naopak když v noci při hlídce se nade mnou rozsypou krásné hvězdy se svým vůdcem měsícem a mě poleje pocit radosti a štěstí. K tomu mi houká sova a stromy se ve větru tiše chvějí. To jsou pocity, které bych nevyměnila za nic na světě. Ano, jsem možná i romantik a trochu cvok, ale co na tom když se cítím dobře, tak to nevádí, ne? Všichni jsme přece cvoci v určitém směru. Jinak by jsme na tomto světě byli nešťastní a smutný a to nikdo nechceme. Tak a tímto bych asi ukončila vyprávění o sobě.

Lokali - zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha 10
5. číslo 2011, ročník XXVI.

Adresa: Dürerova 2170, Praha 10, 100 00

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: Lokali.xf.cz

Redakce: Tecklís - Marek Soukup, Ruda - Rudolf Dobiáš, Žabka - Kateřina Vančurová,
ATRI - Karel Skála

Autorem titulní fotky je Jiří Trpkoš.

Datum uzávěrky příštího čísla: 3. 2. 2012

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Střediskové stránky, přespání v Praze:
skauti-strasnice.unas.cz